

Liber .III.

Dist. I. Ca. XVII.

Perturbata est sedes demonum. hec iohannes abbas. Sed desiderandū q̄ sunt nō nulli ita mites ut nullā curā habere vēlint. d̄ cura v̄ vita aliena. neminē quip̄ pe curat de bono ammonere. neminē de malo corripe et talis māsuētudo nō est commendabilis sed potius reprehensibilis. Qd̄ tangit rich. de sc̄to victore sic di. Vites sunt lenes et patientes. qui neminem cedunt et improbis cedunt. Sunt aut̄ quidā qui ita mites esse v̄lone v̄t n̄bil carent de vita aliena. neminē de bono ammoneant. neminē de malo corripiant. sed talis lenitas non est multū laudāda q̄ partis defectū vbi deberet exercere virtutis effectū. Tales iḡ dñt esse mites ut neminē ledant. mala illata patienter sustineant et nō solū suā sed nec alienā negligant vitā. v̄si opus fuerit et bonis ad meliora exibane exhortatōem et malis de malo correptōem. Est em̄ modus in rebus q̄ sicut homo nō d̄ esse nimie aspiratis sic nec esse d̄ nimie lemitatis. ut inter dextram et sinistrā per discretā māsuētudinē ad beatitudinis pueniat terrā. tecrich. Qui iḡ puenre desiderant ad hereditatē celestē et ad terrā viventiū dñt mites esse et mansueti corde v̄t ip̄r valeant possidere. Un̄ bea. augu. Rixen̄ iḡ immates et dimicent prebus spahib⁹ et terrenis sed beati mites qm̄ ipsi possidebunt terrā. de qua euēli non p̄nt. illā inq̄ terrā de qua in ps̄ d̄. Portio mea dñe sit in terra vien̄ti. Signat em̄ quandā stabilitatē hereditatis p̄perue. vbi aīa per bonis afpus in terra. et inde cibo suo aliſ sicut corpus ex terra. Ipsa est requies vita sanctop̄. hec augustinus.

De luctu.
Capitulum XVII. E

Tercia beatitudo

Est luctus que sequit̄ immediatē mititatē sine mansuetudinē q̄ mā suetus et mītis d̄ revocare ante mentis oculos p̄ctā que fecit et p̄ illis luctū habere. Ad qd̄ hoc taf̄ beatus aug. sic dicens. Cū hoc feceris ut sis paup̄ et mītis memento q̄pctōr es et lugeto p̄ctā tua. Unde sequit̄. beati qui lugent. Et bene tercia beatitudo est p̄ctā deflentiū q̄ trinitas ē que p̄ctā p̄donat. Luctus aut̄ p̄t sumit̄. p̄ beatitudine est gratia vellementer vōlendi de malo. qd̄ accidit vel de bono qd̄ deficit. Un̄ luctus ē lugere p̄ peccato et odire p̄ctā itav̄t in surgamus ad destructōem ipsius. Lugere aut̄ de malo ut fugiamus ip̄m inq̄tum auertit ab amato. sic lugere est solius caritatis. Lugere vero de aliquo spūali est cuiuslibet caritatis vel virtutis. quelibet em̄ virtus luget de suo contrario. F Et notandum q̄ quartus sunt sp̄es luctus. Primus est luctus p̄ p̄p̄t̄ peccatis. De quo per ps̄ d̄. Exi tūs aqua p̄ deduxerunt oculi mei q̄ nō cust. le. tuā. Secundus luctus est p̄ alienis p̄ctis. Un̄ iltere. ix. Quis dabit capi tū meo aquā et oculis meis fontē lacri map̄ et plorabo die ac nocte imperfecti onē filie p̄pli mei. Tercius est p̄ incola tu p̄nītis miserie. Un̄ p̄pl̄ta d̄. Deu mibi q̄ inco. me. plon. est. Quartus est p̄ delatōe patrie. Un̄ ps̄. Sup̄ fluīna babiloīs illic sedimus et flevimus dū recordaremur syon. Sed desiderā dū q̄ sunt nōnulli qui damina reḡ sp̄alium et mortem caro p̄ suoz lugent. dā navero spūalia ac detrimentū virtutū lugere nō curant. Sz qui p̄solari a vōmino desiderant nccē estv̄. p̄ peccatis suis luctū hēant. et p̄ defectu virtutū planetū fibi assumant. Un̄ rich. de sc̄to victo. Deu q̄ multi lugēt caros suos

3. j.

Liber . III.

Dist. I. Ca. XVIII.

qui nequaquam lugent semetipos quam mul
ti lugent dama corporalia. qui lugere co
temnunt damna spumalia quod aliquis infir
mat aut moritur lugent amici. quod aut
peccant damnabiliter non lugent. O sa
nitatis insana. o visio ceca. o vita mor
tua. Ne istis qui non lugenda et pauper lu
genda grauiter lugent et grauiter lugent
da spumalia. s. damna non lugent. Lugeat
mus igis fratres. lugeamus amissiones
bonorum operum. et virtutum. lugeat corrup
tus amissionem virginalis integreratis
lugeat maliciosus amissionem pietatis
lugeat superbus amissionem humilitatis
lugeat iracundus amissionem interne trah
quillitatis. lugeat avarus amissiones
largitatis. lugeat ebriosus amissionem
sobrietatis. lugeat accidiosus amissio
nem spumalis exultationis. lugeat fuidus
amissiones caritatis. Beati namque qui
lugent modo per peccatum. quod solabunt
per indulgentiam. deinde enim per iusticiam.
postremo autem per gloriam. O Possu
mus etiam dicere tria esse genera spumal
ia et fruimose coram oculis creatoris
lugentium. alii namque lugent per indulgen
tia culpe. alii lugent ex suavitate dimis
nitus sibi collata. alii ampliori seruo
re accesi lugent ex desiderio future glo
rie. Et in his oibz beati sunt qui lugent
quod si seminant in lacrimis in exultatione
metent. abstergent enim deus oem lacris
mam ab oculis sanctorum suorum. et non
exit amplius neque luctus neque clamor
s. nec ullus dolor. quod prius transierunt
Dec richar. Et notandum quod sunt nonnulli
qui in luctu et lamento penitentie non
perseuerant sed post gemitus habitos per
petuis ad lentiores et scurrilia et alia in
conuenientia se tradunt. Agnosco solatione
divina priuant se. Unus beatus bernardus.
Lucus eorum qui perseuerant non habuit non
merent solationem. alios inquit lugentes
video. s. si de corde procederet lucis

non tam facile soluerent in risum. non
autem cum habundantius ociosa et scurrilia
verba pluant quam prius lacrime. homines
de his enim non arbitror quibus solatio di
uina permittit. quod quidem post illos tam
cile solario admittit aliena. hacten.
Sed et hoc considerandum quod habendum in
ctu et gemitu per peccatis et excessibus per
petrat multum valer. ut mortis horrorem
et metum gehenne ardentes annos occi
los habeant et ut etiam per talis luctu solati
onem a domino re promissam accipiant. Ad
quod horum beatus bernardus. sic dices. In om
nibus opibus memorare nouissima tua.
mortis horrorem. iudicium tremendum visi
onem. ardentes gehenne metum ab oca
listis elongari nullatenus patiaris.
cogita peregrinacionis tue misericordia.
reco
gira anno tuos in amaritudine ame
tue. et cogita humane vite picula. cogi
ta fragilitatem propria. in hominibus cogitatio
ne si perseveraveris. dico tibi pauper senti
es. quicquid foris videbis esse molestum
dum toto corde circa molestiam iteriorum
re occupaueris. s. nec paties dominus sine
solatione te esse. quod est patet misera
cordia et de totius solatiois et ple
bis omnino quod veritas. Math. v. pol
licet dices. Beati qui lugent quod ipsi
solabuntur.

De esurie et siti iusticie.
Ca. XVIII.

Q uarta tituludo
est esuries et siti iusticie. et se
quis immedie luctu. quod homo possit
menta propria incipit iusticiam esurire et
sitre. Unus de beatus ambrosius. Postquam te
flevi viz perit. esurire et sitiare incipio
iusticiam. Unus et sequens beati qui esurit
et sitiuit iusticiam. Esuries vero iusticie sunt
vellemus desiderium iusticie sunt summi
boni. Et notandum quod iusticia hic accipi
bit generaliter per paupertatem vel bonitate seu